

Marina Martori

vallesans
pel món

ell

L'Oscar és periodista. És de Granollers i té 31 anys. Es va donar a conèixer en televisió a TV3 fa més de 7 anys i des d'aleshores no ha parat. Ara, treballa a Madrid. Està casat i té un gos: en Píxel. Es defineix com molt apassionat, en tots els sentits, tant a nivell personal com professional, i assegura que sense passió no funciona bé, que va a mig gas.

Óscar Rodríguez

Diga'm latitud i longitud del lloc on pares...

40° 23 Nord

4° 01 Oest

Traduïm-ho en una ciutat, un país i un continent...

Madridzzzzz

Explica'ns una mica què hi fas? Com hi vius?

Porto dos anys i mig treballant a Cuatro en un programa matinal d'actualitat (Las mañanas de Cuatro) com a reporter. Però visc a cavall de la notícia. Allà on em porti. Ara a Corunya, ara a Sevilla, València... Barcelona. Afortunadament per mi, ara la notícia es mou més per Madrid i això em permet assentar-me d'una vegada a la capital, juntament amb la meva muller.

Quant de temps fa que vas marxar?

Vaig marxar el desembre de 2010, i em sembla una eternitat.

Per què ho vas fer?

Pel mateix motiu que molta gent està marxant de la seva terra... per feina. Tot i que, afortunadament, encara no he hagut de marxar del país. Toquem fusta.

Tens previst tornar? Sí/No? Per què? Quan?

Torno molt sovint. Per feina em toca viatjar de tant en tant a Barcelona i aprofito per escapar-me a Granollers a veure la meva família. Mai s'ha de descartar tornar a casa. De fet, en la meva professió, mai s'ha de descartar res. Visc en la incertesa constant. No em plantejo el llarg termini. El que sí que em queda clar és que si vull seguir en el gremi, m'hauré de moure entre Madrid i Barcelona.

Explica'm alguna cosa única del lloc on vius...

Madrid és una ciutat molt acollidora. Rep molt bé a la gent que vol una oportunitat. És una terra d'oportunitats. I té

una grandiosa comunitat de ciutadans que han hagut de marxar de la seva terra per feina. Per tant és molt fàcil trobar lligams que facin la teva emigració menys dolorosa. És una ciutat sorollosa, caòtica, nerviosa, inacabable... i precisament més viva que cap altra. És el principi i el final de tot allò bo i dolent d'aquest país anomenat Espanya.

I alguna cosa única del lloc on vius...

Abans de Madrid vaig viure un any a l'Ametlla del Vallès. Ara recordo amb nostàlgia aquella tranquil·litat, pau, desconexió... que m'oferia aquell poble.

Què enyores més?

Família, amics, Catalunya, el català, els Pirineus, el Montseny, el mar... un sopar amb aquell, un cafè amb aquest... la mama.

Com estan les coses al lloc on ets ara?

Agitades, escalfades, sacsejades... aquí s'acumula tota la indignació, el rebuig, la protesta de cadascun dels racons del país. Madrid bull com mai. És estrany el dia que no veus una manifestació al carrer. Per fi, hem entès que o ens fem sentir o no ens escoltaran mai.

Com vius/veus les coses del Vallès, a Catalunya, a Espanya...

Ara mateix hi ha massa coses en joc com per mirar-nos el melic. Ara, més que mai, hem de sortir dels nostres racons i canviar les coses. Només nosaltres serem capaços de fer-ho. És l'hora d'una nova revolució.

"Com el Vallès no hi ha res..."

Mai valores tant el que tens com quan ho has perdut. Podem sentir-nos ben orgullosos de ser vallesans.

on

De Granollers a Madridzzzzz, España.

L'Óscar darrera el museu del ferrocarril, barri Arganzuela, molt a prop d'on viu i al parc lineal del Manzanares